

skridtsvenlig. Saadan kan det jo gaa. Jeg tænker naturligvis her paa Spørgsmaalet om Medlemmernes Benævnelse. Overfor det Argument, der nu blev fremhævet af Hr. Gunnar Fog-Petersen, vil jeg sige, at ved de Møder, der har været her i Salen, i Partimøder og paa andre Møder, er det gaaet overordentlig nemt at sige Hr. Hans Nielsen, Horsens, Hr. Hans Nielsen, Skive, Gunnar Fog-Petersen, Johannes Fog-Petersen, og selv om der skulde være endnu flere Fog-Petersen'er, tror jeg heller ikke, det vilde falde os vanskeligt. Det vil gaa meget let med den Ordning, der er Tale om at indføre. Efter den nye Valgordning, vi har faaet, vil det ellers blive ganske uforstaaeligt for nogle Mennesker her i Landet, som vi er virkelig interesserede i at forstaaes af, nemlig de højtærede Tilhørere. Det er meget vanskeligt for Tilhørerne oppe i Landstinget at følge med under Debatten, og det vil blive næsten umuligt her i Folketinget. Saa længe en Folketingsmand og en Kreds i den almindelige offentlige Bevidsthed var ret nøje knyttede til hinanden, kunde det nok gaa, det var gaaet gennem mange Aar, men det forandres nu. Nu har vi Tillægsmandaterne, dem kan man ikke paa den Maade huske, og vi har faaet den københavnsk-frederiksbjergske Valgordning, hvor det altsaa vil blive det 23de københavnske Medlem, det 11te københavnske Medlem o. s. v., helt andre Numre end de Kredsnumre, vi hidtil har haft. Det vil blive ganske umuligt for Tilhørerne at følge med under Debatten. Dertil kommer, at der vil ske en kalejdoskopisk Ombytning fra Valg til Valg, disse Numre vil forandres, det er efter den D'Hondtske Metode ved Listeposition rent tilfældigt, hvilket Nummer man faar. En københavnsk Folketingsmand kan i den ene Valgperiode være Nr. 23 og i en anden Nr. 11 eller Nr. 5. Det er derfor en Ordning, der gør Forhandlingerne her i denne Sal efter min fulde Overbevisning ganske uforstaaelige for Tilhørerne. Selv om de sidder med et Landkort foran sig, vil de være saa optagne af at finde ud af, hvem der i Øjeblikket er Nr. 23 for København, at de slet ikke kan følge Taleren. Af Hensyn til vore Forhandlingers Forstaaelighed overfor Tilhørerne vil jeg derfor anbefale at være saa fremskridtsvenlige at gaa til den Ordning, der findes i alle Verdens Parlamenter, ikke blot i de store, som der blev nævnt, men ogsaa i de smaa, i Norge, i Sverige, i Svejts. Der er ikke et Sted, hvor man

har denne snørklede kancellimæssige Maade at tiltale hinanden paa. I Øjeblikket vil selv Politibetjentene af med deres Nummer, og det da er lige haardt nok, at vi københavnske og frederiksbjergske Medlemmer saa skal have et Nummer hængt paa os.

Ordføreren (*Ivar Berendsen*): Jeg troede, at jeg havde forklaret det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen), hvorfor jeg er af den absolutte Anskuelse, at Forslaget om, at Medlemmerne skulde kunne faa Ordet for en kort Bemærkning, selv om en Minister har begæret Ordet, ikke er grundlovsstridigt. Deri ligger ikke noget om, hvorvidt det er praktisk eller ikke — men som grundlovsstridigt vil jeg dog nødig have det betegnet, naar jeg er Ordfører for det. Jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, men maa altsaa gentage, at Ministrene ikke blot kan begære Ordet saa ofte, de vil, men ogsaa i Henhold til Grundloven faar det saa ofte, de vil, medens derimod Medlemmerne ikke kan faa det saa ofte, de vil. Ved første Behandling af et Lovforslag kan de begære det saa ofte, de vil, men de faar kun Ordet to Gange, medmindre Tinget giver sit Samtykke til, at de taler flere Gange. Dernæst: der staar i Grundloven, at Ministrene kan begære Ordet og altsaa faa det saa ofte, de vil, men der staar ikke, at de kan begære Ordet, paa hvilket Tidspunkt de vil; der staar udtrykkelig, at de i saa Henseende skal rette sig efter Forretningsordenen.

Klaus Berntsen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem fra København (Borgbjerg), der mente at tage Kegler paa den Vittighed, at naar Politibetjentene i København vilde af med deres Numre, var det mærkeligt, at vi her i Rigsdagen vilde beholde vore, at der er den Forskel paa Rigsdagens Medlemmer og Politibetjentene, at vi ikke er udsatte for Prygl — i hvert Fald ikke endnu —, medens de københavnske Politibetjentes Numre bliver opgivet med det for Øje, at dem skal man klø af ved Lejlighed. Det er ikke noget nyt, at vi betegnes ved et Nummer og den Valgkreds, vi repræsenterer, det har fundet Sted saa længe, vi har haft en Rigsdag, og det vil ikke kunne genere nogen. Det ærede Medlems Bemærkning om de københavnske Politibetjente har derfor ikke sat mig nogen som helst Skræk i Blodet for at vedtage det paagældende Ændringsforslag.